Amtliche Beilage

zum

Kreisblatt. Amtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Czenstochau.

Abgesandt von der Staatsdruckerei Warschau am 13. September 1917.

Inhaltsangabe:

94.

Verordnung

betreffend die Erhebung einer Vermögensteuer im Gebiete des Generalgouvernements Warschau.

§ 1.

Der Vermögensteuer unterliegen:

A) physische Personen, die im Verwaltungsgebiet ihren Wohnsitz haben oder sich daselbst dauernd aufhalten, nach dem Werte ihres ganzen steuerbaren Vermögens;

B) alle anderen physischen Personen nach dem Werte

1. ihrer im Verwaltungsgebiet befindlichen Liegenschaften,
2. ihrer Forderungen, die auf Liegenschaften im Verwaltungsgebiet hypothekarisch eingetragen sind,
3. ihres an das Verwaltungsgebiet durch Fideikommiß oder sonstige rechtliche Vorschriften gebundenen Vermögens,
4. ihres Anlage- und Betriebskapitals zum Betriebe einer Landwirtschaft, Forstwirtschaft, eines Bergbaues oder Gewerbes im Verwaltungsgebiet.

Der Wert der außerhalb des Verwaltungsgebietes befindlichen Liegenschaften und der Wert der Anlage- oder Betriebskapitalien zum Betriebe einer Landwirtschaft, Forstwirtschaft, eines Bergbaues oder Gewerbes außerhalb des Verwaltungsgebietes wird in das unter A bezeichnete steuerbare Vermögen nicht eingerechnet, wenn diese Vermögensbestandteile im Lande, in dem sie sich befinden, zu einer gleichartigen Steuer herangezogen werden.

§ 2.

Bei Veranlagung der Vermögensteuer ist dem steuerbaren Vermögen des Familienvorstandes das steuerbare Vermögen seiner im gemeinsamen Haushalte lebenden Angehörigen insoweit zuzurechnen, als dem Familienvorstande

Urzędowy dodatek

do

Gazety powiatowej.

Urzędowy Organ dla tej części Powiatu Częstochowskiego, która jest pod Zarządem Niemieckim.

Wysłany przez Drukarnię rządową w Warszawie d. 13 września 1917 r.

Treść numeru:

94.

Rozporządzenie

dotyczące poboru podatku od majątku w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskiem.

§ 1.

Podatkowi od majątku podlegają:

A) osoby fizyczne, które na obszarze administracji mają miejsce zamieszkania lub tamże stale przebywają, stosownie do wartości całego ich majątku podlegającego opodatkowaniu;

B) wszystkie inne osoby fizyczne, stosownie do wartości

1. ich nieruchomości znajdujących się na obszarze administracji,
2. ich wierzytelności, zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach w obszarze administracji,
3. ich majątku, związanego z obszarem administracji przez fedeikomis lub inne przepisy prawne,
4. ich kapitału zakładowego i obrotowego do prowadzenia w obszarze administracji gospodarstwa rolnego, gospodarstwa leśnego, górnictwa lub przemysłu.

Wartość nieruchomości, znajdujących się poza obszarem administracji oraz wartość kapitałów zakładowych lub obrotowych do prowadzenia gospodarstwa rolnego, gospodarstwa leśnego, górnictwa lub przemysłu poza obszarem administracji nie zalicza się do majątku, podlegającego opodatkowaniu wymienionego pod lit. A), jeżeli te składowe części majątku pociągnięte są do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajdują.

§ 2.

Przy rozkładaniu podatku od majątku należy doliczyć do majątku głowy rodziny, podlegającego opodatkowaniu, majątek, podlegający opodatkowaniu żyjących wspólnie

oder den betreffenden Familienangehörigen ein Verfügungsrecht über das zuzurechnende Vermögen zusteht.

§ 3.

Anteile an gemeinsamen Vermögen werden — wenn nicht § 2 anzuwenden ist — selbständig besteuert. Wenn die Anteile nicht festgestellt werden können, so wird angenommen, daß die Anteile gleich sind.

§ 4.

Gegenstand der Vermögenssteuer ist das Vermögen nach Abrechnung der Schulden. Wiederkehrende Leistungen sind nach dem Kapitalwerte zu berechnen.

§ 5.

Schulden, die zu dem steuerpflichtigen Vermögen nicht in wirtschaftlicher Beziehung stehen, sind nicht abzugsfähig. Schulden für persönliche Auslagen oder laufende Haushaltungskosten werden nur abgerechnet, wenn sie im Rahmen einer ordentlichen Wirtschaftsführung eingegangen wurden.

§ 6.

In das steuerbare Vermögen sind auch einzurechnen die Rechte auf Renten und andere wiederkehrende Nutzungen und Leistungen, die dem Berechtigten auf seine Lebenszeit, auf die Lebenszeit eines anderen, auf unbestimmte Zeit oder wenigstens auf zehn Jahre aus einem Vertrage als Gegenleistung für Vermögenswerte, aus einer letztwilligen Verfügung, Schenkung oder Familienstiftung zustehen.

§ 7.

In das steuerbare Vermögen sind nicht einzurechnen:

1. die zum persönlichen Gebrauch des Steuerpflichtigen und seiner Familie bestimmten Möbel, Kleidungsstücke, Hausgeräte und andere bewegliche körperliche Sachen, sofern dieselben nicht als Zubehör eines Grundstückes oder als Bestandteil eines Anlage- und Betriebs-Kapitals anzusehen sind;
2. Bezüge, die dem Berechtigten aus einem Arbeits- oder Dienstverhältnisse oder einer Kranken-, Unfall-, Invaliditätsversicherung zukommen.

§ 8.

Von der Vermögenssteuer befreit sind:

1. Personen, deren gesamtes Vermögen 10 000 Mark nicht übersteigt; hierbei wird das nach § 2 gemeinsam zu veranlagende Vermögen von Familienangehörigen als ein Vermögen berechnet.
2. Vermögen oder Vermögensteile, die ausschließlich wohltätigen Zwecken oder unentgeltlich dem öffentlichen Gebrauche dienen.
3. Hypotheken, für welche der Gläubiger auf Grund der Verordnung vom 19. 4. 1916 die Hypothekensteuer trägt.

§ 9.

Der Verwaltungschef wird ermächtigt, die Vermögenssteuer für Vermögen von nicht mehr als 75 000 Mark außer Hebung zu setzen.

§ 10.

Der Wert des Vermögens ist, insofern diese Verordnung nichts anderes vorschreibt, nach dem mittleren Verkehrswerte der Vermögensbestandteile zu veranschlagen.

§ 11.

Der Wert von Wertpapieren wird nach dem Börsenkurse, in Ermangelung eines solchen nach dem unter den obwaltenden Umständen erzielbaren Verkaufswerte veranschlagt.

§ 12.

Der Wert derjenigen Betriebe, in denen regelmäßige Jahresabschlüsse auf Grund geordneter Buchführung ge-

członków rodziny, o ile głowie rodziny lub odnośnym członkom przysługuje prawo rozporządzania majątkiem mającym być doliczonym.

§ 3.

Udziały w majątkach wspólnych będą samodzielnie opodatkowane, o ile § 2 nie da się zastosować. O ile nie będzie można ustalić udziałów, przyjmie się, że udziały są równe.

§ 4.

Przedmiotem podatku od majątku jest majątek po odliczeniu długów. Powtarzające się świadczenia oblicza się według wartości kapitału.

§ 5.

Długów nie będących w stosunku gospodarczym do majątku podlegającego opodatkowaniu nie odlicza się.

Długi na wydatki osobiste lub bieżące koszta utrzymania domu odlicza się, o ile zostały zaciągnięte w granicach dobrze prowadzonego gospodarstwa.

§ 6.

Do majątku podlegającego opodatkowaniu należy również zaliczyć prawa do rent i innych powtarzających się używalności i świadczeń, które przysługują uprawnionemu dożywotnie, na dożycie innej osoby, na czas nieokreślony, lub przynajmniej na lat 10, na mocy umowy jako wzajemne świadczenie wzamian. za wartość majątkową na mocy testamentu, darowizny lub fundacji rodzinnej.

§ 7.

Do majątku podlegającego opodatkowaniu nie zaliczają się:

1. meble, odzież, sprzęty domowe i inne ruchomości, służące do osobistego użytku osoby obowiązanej do opłacania podatku i jego rodziny, o ile nie należy uważać ich za przynależność do nieruchomości lub za część składową kapitału zakładowego lub obrotowego,
2. płace przypadające uprawnionemu ze stosunku roboczego lub służbowego lub z ubezpieczenia od choroby, wypadku lub niezdolności do pracy.

§ 8.

Wolne od podatku od majątku są:

1. osoby, których cały majątek nie przenosi 10 000 marek, przyczem oblicza się majątek członków rodziny mającej być według § 2 wspólnie opodatkowany, jako jeden majątek,
2. majątki lub części majątków, które służą wyłącznie celom dobroczynnym lub bezpłatnemu użytkowaniu publicznemu,
3. hipoteki, od których wierzyciel opłaca podatki hipoteczne na mocy rozporządzenia z dnia 19 kwietnia 1916 r.

§ 9.

Szefowi Administracji przysługuje prawo zwalniania od podatku majątkowego majątków nie przenoszących 75 000 marek.

§ 10.

O ile niniejsze rozporządzenie nie nakazuje inaczej, oblicza się wartość majątku według średniej wartości obiegowej składowych części majątku.

§ 11.

Wartość papierów wartościowych oblicza się podług kursu giełdowego, w razie braku tegoż podług wartości sprzedażnej, którą w istniejących warunkach osiągnąć można

§ 12.

Wartość zakładów, w których regularne zamknięcia rachunków rocznych dokonywają się na podstawie prawi-

macht werden, kann auf Grund des buchmäßig ermittelten Reinvermögens veranschlagt werden.

§ 13.

Kapitalsforderungen sind, soweit sie nicht unter § 11 fallen, mit dem Nennwerte und nur mit Rücksicht auf besondere Umstände, die in der Vermögenserklärung angeführt werden müssen, mit einem anderen Werte zu veranschlagen.

Behufs Veranschlagung von noch nicht fälligen Ansprüchen aus Lebens-, Kapitals- und Rentenversicherungen muß der Steuerpflichtige den Rückkaufswert nachweisen. Die Veranschlagung kann nach diesem Werte erfolgen.

§ 14.

Der Berechnung des Kapitalwertes von Renten und anderen wiederkehrenden Nutzungen und Leistungen ist der Geldwert der einjährigen Nutzungen oder Leistungen nach Maßgabe der folgenden Vorschriften zugrunde zu legen:

I. Bei immerwährenden Nutzungen und Leistungen wird das 20fache des einjährigen Betrages, bei Nutzungen und Leistungen von unbestimmter Dauer, falls nicht die Vorschriften unter II oder III Anwendung finden, oder vom Steuerpflichtigen anderweitig die längste Dauer begrenzende Umstände nachgewiesen werden, das zehnfache des einjährigen Betrages als Kapitalwert angenommen.

II. Ist das Recht auf die Lebenszeit des Berechtigten oder einer anderen Person beschränkt, so bestimmt sich der Kapitalwert nach dem zur Zeit der Veranlagung erreichten Lebensalter der Person, bei deren Tode das Recht erlischt, und wird bei einem Lebensalter derselben

von 15 Jahren oder weniger auf das	18 fache,
über 15 Jahre bis zu 25 Jahren auf das	17 „
„ 25 „ „ „ 35 „ „ „	16 „
„ 35 „ „ „ 45 „ „ „	14 „
„ 45 „ „ „ 55 „ „ „	12 „
„ 55 „ „ „ 65 „ „ „	8½ „
„ 65 „ „ „ 75 „ „ „	5 „
„ 75 „ „ „ 80 „ „ „	3 „
80 „ auf das	2 „

der einjährigen Nutzung oder Leistung angenommen.

III. Ist die Dauer der Rechte von der Lebenszeit mehrerer Personen dergestalt abhängig, daß beim Tode der zuerst versterbenden die Nutzung oder Leistung erlischt, so ist für die nach der Bestimmung zu II vorzunehmende Wertermittelung das Lebensalter der ältesten Person maßgebend. Wenn das Bezugsrecht bis zum Tode der letztversterbenden Person fortdauert, erfolgt die Berechnung nach dem Lebensalter der jüngsten Person.

IV. Der Kapitalwert der auf bestimmte Zeit eingeschränkten Nutzungen oder Leistungen ist unter Zugrundelegung eines fünfprozentigen Zinsfußes nach der anhängenden Hilfstabelle zu ermitteln. Ist jedoch die Dauer des Rechtes noch außerdem durch die Lebenszeit einer oder mehrerer Personen bedingt, so darf der nach den Bestimmungen zu II zu berechnende Kapitalwert nicht überschritten werden.

V. Bei Nutzungen oder Leistungen, welche ihrem Betrag oder Geldwerte nach nicht feststehen, wird der eGldwert des im letzten Leistungsjahr entrichteten Betrages, und wenn eine volle Jahresleistung noch nicht stattgefunden hat, der Geldwert des mutmaßlich für das laufende Leistungsjahr zu entrichtenden Betrages zugrunde gelegt.

VI. Nutzungen und Leistungen, deren Fortdauer von einer noch nicht eingetretenen auflösenden Bedingung abhängt, werden wie unbedingte behandelt.

§ 15.

Die Berechnung des Wertes der Abzugsposten erfolgt entsprechend den Vorschriften über die Berechnung des Wertes der Vermögensbestandteile.

dlowego prowadzenia książek, może być obliczona na podstawie książkowo wypośrodkowanego czystego majątku.

§ 13.

Wierzytelności w gotowiźnie, o ile nie podlegają pod § 11, oblicza się podług ich wartości nominalnej, a tylko ze względu na specjalne warunki, które muszą być przytoczone w deklaracji majątkowej, podług innej wartości.

Celem obliczenia nie płatnych jeszcze pretensji pochodzących z ubezpieczeń życiowych, kapitału i renty obowiązany do opłaty podatku winien wykazać wartość odkupu. Podług tej wartości może nastąpić obliczenie.

§ 14.

Za podstawę do obliczenia wartości w kapitale rent i innych powtarzających się używalności i świadczeń należy brać wartość pieniężną jednorocznych używalności lub świadczeń stosownie do następujących przepisów:

I. Przy wieczystych używalnościach i świadczeniach przyjmuje się jako wartość w kapitale 20-krotną roczną sumę, zaś przy używalnościach i świadczeniach na czas nieokreślony, jeżeli przepisy pod II i III nie mają zastosowania lub obowiązany do płacenia podatków nie wykaże w inny sposób okoliczności ograniczających czas ich trwania, 10-krotną roczną sumę.

II. Jeżeli prawo ograniczone jest na dożycie uprawnionego lub innej osoby, oznacza się wartość w kapitale stosownie do wieku, w chwili opodatkowania osoby, z śmiercią której prawo ustaje; przyjmuje się przy wieku

15 lat lub mniej	18 krotną
wyżej 15 lat do 25 lat	17 „
„ 25 „ „ 35 „	16 „
„ 35 „ „ 45 „	14 „
„ 45 „ „ 55 „	12 „
„ 55 „ „ 65 „	8½ „
„ 65 „ „ 75 „	5 „
„ 75 „ „ 80 „	3 „
„ 80 „	2 „

wartość rocznej używalności lub świadczenia.

III. Jeżeli czas trwania praw w ten sposób zależny jest od dożycia kilku osób, że w razie śmierci osoby jako pierwszej umierającej używalności lub świadczenia ustają, natenczas miarodajny jest przy obliczeniu wartości podług przepisu cyf. II wiek osoby najstarszej. Jeżeli zaś prawo poboru trwa do śmierci osoby ostatnio umierającej, natenczas oblicza się wartość podług wieku osoby najmłodszej.

IV. Wartość w kapitale używalności lub świadczeń ograniczonych na czas określony oblicza się, biorąc za podstawę stopę pięcioprocentową, według dołączonej tabeli pomocniczej. Jeżeli jednakże czas trwania prawa prócz tego zależny jest od dożycia jednej lub kilku osób, wartość w kapitale, obliczająca się według przepisów cyf. II, nie może być przekroczona.

V. Przy używalnościach lub świadczeniach, których suma lub wartość pieniężna nie jest ustalona, bierze się za podstawę wartość pieniężną sumy uiszczonej w ostatnim roku świadczeń, a jeżeli cały rok świadczeń jeszcze nie upłynął, pieniężną wartość sumy mających być przypuszczalnie uiszczonych w roku bieżącym świadczeń.

VI. Używalności i świadczenia, których czas trwania zależy od rozwiązującego je warunku, który jeszcze nie nastąpił, uważane będą za bezwarunkowe.

§ 15.

Wartość kwoty mającej być potrąconą oblicza się stosownie do przepisów co do obliczania wartości składowych części majątku.

§ 16.

Bei Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens ist der Wert der Vermögensbestandteile nach dem Stande vom 31. Dezember des dem Steuerjahre unmittelbar vorangehenden Kalenderjahres zugrunde zu legen. Für das Steuerjahr 1917 ist der 1. September maßgebend.

Wenn nach § 12 die Veranlagung auf Grund des buchmäßig ermittelten Reinvermögens erfolgt und die Buchabschlüsse nicht mit dem Jahresabschlusse zusammenfallen, kann die Berechnung nach dem, dem Steuerjahre unmittelbar vorangehenden Wirtschafts- (Bilanz) Jahre erfolgen.

§ 17.

Die Höhe der Steuer bestimmt der dieser Verordnung anhängende Tarif.

§ 18.

Das Steuerjahr läuft vom 1. April bis 31. März des darauffolgenden Jahres.

Der Verwaltungschef kann allgemein für bestimmte Kreise oder für einzelne Kategorien von Steuerpflichtigen anordnen, daß für drei Steuerjahre eine Veranlagung vorgenommen wird oder daß für ein oder zwei nächstfolgende Steuerjahre die Veranlagung des abgelaufenen Steuerjahres in Geltung bleibt.

§ 19.

Die Veranlagung und Einhebung der Vermögenssteuer erfolgt in demjenigen Kreise, in dem der Steuerpflichtige seinen ordentlichen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen dauernden Aufenthalt hat.

In den Fällen des § 1, Punkt B, erfolgt die Veranlagung in demjenigen Kreise, in dem sich das steuerpflichtige Vermögen befindet.

§ 20.

Die Veranlagung erfolgt durch Einschätzungskommissionen.

Für jeden Kreis ist wenigstens eine Einschätzungskommission zu bilden.

§ 21.

Die Einschätzungskommission besteht aus dem Kreischef (Polizeipräsidenten) oder seinem Vertreter als Vorsitzenden und einer vom Verwaltungschef zu bestimmenden Anzahl von Mitgliedern.

Die Hälfte der Mitglieder ist in Landkreisen von den Kreistagen, in den Stadtkreisen Warschau und Lodz von den Stadtverordnetenversammlungen aus der Mitte der Kreiseingesessenen für eine Amtsdauer von drei Jahren zu wählen. Die andere Hälfte der Mitglieder wird vom Kreischef bezw. Polizeipräsidenten ernannt.

Kommt die im Absatz 2 vorgeschriebene Wahl der Mitglieder nicht zustande, so ernennt der Kreischef (Polizeipräsident) auch diese Mitglieder.

Für jedes Mitglied wird in gleicher Weise ein Stellvertreter bestimmt.

Die Geschäftsordnung für die Kommissionen erläßt der Verwaltungschef.

§ 22.

Jeder Steuerpflichtige hat für jede Veranlagungsperiode binnen einer vom Kreischef (Polizeipräsidenten) festzusetzenden Frist auf dem vorgeschriebenen Formular beim Kreischef (Polizeipräsidenten) eine Vermögenserklärung abzugeben; sie ist mit der Versicherung zu versehen, daß die in ihr enthaltenen Angaben nach bestem Wissen und Gewissen gemacht sind.

Zur Abgabe der Vermögenserklärung ist ferner jede Person verpflichtet, welche vom Kreischef (Polizeipräsidenten) dazu besonders aufgefordert wird.

§ 23.

Der Nachweis der Richtigkeit der in der Vermögenserklärung angegebenen Tatsachen liegt dem Steuerpflichtigen ob.

§ 16.

Przy obliczaniu majątku podlegającego opodatkowaniu bierze się za podstawę wartość składowych części majątku według stanu jaki się przedstawia w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego poprzedzającego bezpośrednio rok podatkowy. Dla roku podatkowego 1917 miarodajny jest dzień 1 września.

Jeżeli stosownie do § 2 opodatkowanie odbywa się na podstawie książkowo wypośrodkowanego czystego majątku a zamknięcie książki nie schodzi się z końcem roku, można dokonać obliczenia podług roku gospodarczego (bilansowego) poprzedzającego bezpośrednio rok podatkowy.

§ 17.

Wysokość podatku oznacza taryfa dołączona do niniejszego rozporządzenia.

§ 18.

Rok podatkowy liczy się od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku.

Szef Administracji może zarządzić ogólnie co do pewnych powiatów lub co do poszczególnych kategorji obowiązanych do płacenia podatku, ażeby wymiar podatku odbył się na trzy lata podatkowe, lub ażeby wymiar podatku z ostatniego roku podatkowego pozostał w mocy na jeden lub dwa następne lata podatkowe.

§ 19.

Wymiar i pobór podatku od majątku odbywa się w tym powiecie, w którym obowiązany do płacenia podatku ma swoje zwykłe miejsce zamieszkania a w braku takiego swoje stałe miejsce pobytu.

W wypadkach § 1 punkt B. odbywa się wymiar podatku w powiecie, w którym znajduje się majątek podlegający opodatkowaniu.

§ 20.

Wymiar podatku dokonywują komisje szacunkowe.

Na każdy powiat należy utworzyć przynajmniej jedną komisję.

§ 21.

Komisja szacunkowa składa się z naczelnika powiatu (prezydenta policji) lub jego zastępcy jako przewodniczącego i z pewnej przez Szefa Administracji wyznaczonej liczby członków.

Połowę członków wybierają w powiatach ziemskich sejmiki powiatowe, w powiatach miejskich Warszawskim i Łódzkim rady miejskie z pośród osób osiadłych w powiecie na trzyletni okres urzędowania.

Drugą połowę członków mianuje naczelnik powiatu (prezydent policji).

Jeżeli przepisany w ustępie 2 wybór członków nie dojdzie do skutku, natenczas naczelnik powiatu (prezydent policji) mianuje i tych członków.

Dla każdego członka wyznacza się w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin dla komisji wyda Szef Administracji.

§ 22.

Każda do opłacania podatku obowiązana osoba winna złożyć u naczelnika powiatu (prezydenta policji) na każdy okres podatkowy w terminie wyznaczonym przez naczelnika powiatu (prezydenta policji) deklarację majątku na przepisanym formularzu; do deklaracji należy dołączyć zapewnienie, że zawarte w niej dane są zestawione wedle najlepszej wiedzy i sumienia.

Dalej obowiązaną jest do złożenia deklaracji majątkowej każda osoba, którą naczelnik powiatu (prezydent policji) do tego zawezwie.

§ 23.

Udowodnienie prawdziwości podanych w deklaracji majątkowej faktów jest rzeczą obowiązanego do płacenia podatku.

§ 24.

Gibt der Erklärungspflichtige die Vermögenserklärung ohne genügende Rechtfertigung innerhalb der vorgeschriebenen Frist nicht ab, so kann die Veranlagung — unbeschadet des Rechtes der Veranlagungsbehörden, den Pflichtigen durch Ordnungsstrafen zur Abgabe der Vermögenserklärung anzuhalten — von Amtswegen erfolgen.

§ 25.

Der Kreischef (Polizeipräsident) hat die Vermögenserklärung zu prüfen. Er ist befugt, Zeugen und Sachverständige zu vernehmen und ihre Aussagen durch die Gerichte beeidigen zu lassen. Die zu Vernehmenden dürfen die Aussage nur unter den Voraussetzungen ablehnen, welche nach den zivilprozessualen Vorschriften zur Ablehnung eines Zeugnisses oder Gutachtens berechtigen.

Der Kreischef (Polizeipräsident) kann ferner die Vorlage und Einsicht der Geschäftsbücher des Steuerpflichtigen anordnen.

§ 26.

Nach Abschluß des Vorbereitungsverfahrens werden die Verhandlungsakten mit einem Antrage des Kreischefs über die Steuerpflicht und die Höhe des Steuersatzes der Einschätzungskommission vorgelegt.

§ 27.

Die Einschätzungskommissionen sind berufen:

1. das vorbereitende Verfahren des Kreischefs zu ergänzen und das steuerpflichtige Vermögen, die Steuerstufe und den Steuersatz festzusetzen,
2. die Berufungen gegen die Veranlagung zu begutachten.

§ 28.

Versagen die Einschätzungskommissionen oder einzelne Mitglieder derselben ihre Mitwirkung am Verfahren; so kann der Verwaltungschef nach vorheriger Androhung im ersteren Falle die Befugnisse der Kommission ihrem Vorsitzenden übertragen, im letzteren Falle die Mitglieder ihres Amtes entsetzen und an ihrer Stelle neue Mitglieder ernennen.

§ 29.

Sämtliche Staats- und Kommunalbehörden sowie die Notare und Hypothekensekretäre haben den Veranlagungsorganen auf ihr Ersuchen Rechtshilfe zu leisten. Stehen dienstliche Rücksichten entgegen, so entscheidet der Verwaltungschef.

Kreditanstalten, Banken und sonstige Handels- und Gewerbeunternehmungen haben die Einsicht in alle, die Einkommens- und Vermögensverhältnisse der Steuerpflichtigen betreffenden Bücher, Akten, Urkunden zu gewähren, Abschrift hiervon zu erteilen oder schriftliche Auskünfte hierüber zu geben.

§ 30.

Der von der Einschätzungskommission festgesetzte Steuerbetrag wird dem Steuerpflichtigen oder seinem Vertreter mittels Zahlungsauftrages mitgeteilt.

Der Zahlungsauftrag hat die Höhe des veranlagten Vermögens, eine Rechtsmittelbelehrung und den Zahlungstermin zu enthalten.

§ 31.

Gegen das Ergebnis der Veranlagung steht sowohl dem Steuerpflichtigen wie dem Vorsitzenden der Einschätzungskommission das Rechtsmittel der Berufung an die Berufungskommission zu.

Die Frist zur Einlegung der Berufung beträgt vier Wochen und beginnt für den Steuerpflichtigen mit dem der Zustellung des Zahlungsauftrages nächstfolgenden Tage, für den Vorsitzenden mit dem Tage der Beschlußfassung.

Die Berufung des Steuerpflichtigen ist beim Kreischef (Polizeipräsidenten) anzubringen und hat keine aufschiebende Wirkung. Die Berufung ist stempelfrei.

§ 24.

Jeżeli obowiązany do złożenia deklaracji bez dostatecznego usprawiedliwienia deklaracji majątkowej w przepisanym terminie nie złoży, może nastąpić wymiar podatku z urzędu — nie naruszając przez to prawa władz podatkowych do zmuszenia obowiązanego do złożenia deklaracji majątkowej karami porządkowymi.

§ 25.

Naczelnik powiatu (prezydent policji) winien sprawdzić deklarację majątkową. Przysługuje mu prawo badania świadków i rzeczoznawców i zaprzysięgania ich przez sądy. Badanym wolno odmówić zeznań tylko o tyle, o ile według przepisów procedury cywilnej uchylić się mogą od złożenia świadectwa lub opinji.

Dalej przysługuje naczelnikowi powiatu (prezydentowi policji) prawo zarządzenia przedłożenia i przejrzenia ksiąg handlowych osoby do płacenia podatku obowiązanej.

§ 26.

Po ukończeniu postępowania przygotowawczego zostają przedłożone komisji szacunkowej akta sprawy z wnioskiem naczelnika powiatu co do obowiązku podatkowego i wysokości stawki podatkowej.

§ 27.

Komisje szacunkowe mają za zadanie:

1. dopełnienie postępowania przygotowawczego naczelnika powiatu i ustalenie majątku podlegającego opodatkowaniu, stopy podatkowej i stawki podatkowej,
2. wydanie opinji co do zażaleń na wymiar podatku.

§ 28.

Jeżeli komisje szacunkowe lub ich poszczególni członkowie odmawiają współudziału w pracy, Szef Administracji po uprzednim zagrożeniu w pierwszym wypadku może przelać prawa komisji na jej przewodniczącego, w drugim zaś wypadku może złożyć członków z urzędu i na ich miejsce zamianować nowych członków.

§ 29.

Wszystkie władze państwowe i komunalne nie wyłączając rejentów i sekretarzy hipotecznych obowiązane są do udzielania pomocy prawnej na żądanie organów podatkowych. Jeżeli temu sprzeciwiają się względy służbowe rozstrzyga Szef Administracji.

Zakłady kredytowe, banki i inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe obowiązane są do przedłożenia wszystkich książek, aktów, dokumentów dotyczących stosunków majątkowych osoby do płacenia podatku obowiązanej, lub do udzielenia z nich odpisu lub piśmiennego wyjaśnienia.

§ 30.

Ustanowioną przez komisję podatkową kwotę podatkową komunikuje się obowiązanemu do płacenia podatku lub jego zastępcy przez nakaz płatniczy.

Nakaz płatniczy winien zawierać wysokość opodatkowanego majątku, objaśnienie co do środków prawnych i termin płatności.

§ 31.

Zarówno obowiązanemu do płacenia podatku, jak i przewodniczącemu komisji szacunkowej przysługuje prawo wniesienia apelacji do komisji apelacyjnej.

Termin wniesienia apelacji wynosi cztery tygodnie i rozpoczyna się, dla obowiązanego do płacenia podatku — od następnego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego, dla przewodniczącego — od dnia powzięcia uchwały.

Apelację wnosi się do naczelnika powiatu (prezydenta policji). Apelacja nie wstrzymuje wykonania nakazu. Apelacja jest wolna od stempla.

Die Berufung des Vorsitzenden der Einschätzungskommission ist beim Vorsitzenden der Berufungskommission anzubringen.

§ 32.

Die Berufungskommission besteht aus dem vom Verwaltungschef zu ernennenden Vorsitzenden und 24 Mitgliedern. Diese ernennt der Verwaltungschef aus 72 Steuerpflichtigen, welche der Staatsrat dem Verwaltungschef vorzuschlagen hat, für eine Funktionsdauer von drei Jahren. Die Berufungskommission hat ihren Sitz in Warschau.

Für den Vorsitzenden und für jedes Mitglied der Kommission wird in gleicher Weise ein Stellvertreter bestimmt.

Die Geschäftsordnung der Kommission erläßt der Verwaltungschef.

§ 33.

Wenn eine Veranlagung sich infolge nachträglich bekannt gewordener Umstände als zu niedrig erweist, kann sie innerhalb dreier Jahre, nach Ablauf des Steuerjahres richtig gestellt werden. Hierbei ist das vorgeschriebene Verfahren einzuhalten.

§ 34.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) entscheiden über Anträge auf Stundung, Ermäßigung, Erlaß und Niederschlagung der Steuer aus Billigkeitsgründen oder wegen Unbeitreiblichkeit.

§ 35.

Die Steuer ist für das Steuerjahr 1917/1918 bis zum 1. Februar 1918, für die folgenden Steuerjahre in zwei gleichen, am 1. Juli und 1. Januar des Steuerjahres fälligen Raten zu zahlen.

Wenn die Zahlung nicht innerhalb vierzehn Tagen nach dem Fälligkeitstermine erfolgt, so werden 5 Prozent Verzugszinsen vom Fälligkeitstermine an eingehoben. Hierbei ist ein begonnener Monat als ganzer Monat zu rechnen.

§ 36.

Wer wissentlich in der Absicht, sich oder eine von ihm vertretene Person der gesetzlichen Steuerleistung zu entziehen, unrichtige oder unvollständige Angaben macht, die geeignet sind, die gesetzliche Steuerbemessung zu vereiteln oder zu verkürzen, wird mit einer Geldstrafe bis zum zwanzigfachen des hierdurch entzogenen oder gefährdeten Steuerbetrages oder mit Gefängnis bis zu drei Monaten oder mit beiden Strafen bestraft.

§ 37.

Wer die im § 36 bezeichnete Handlung wissentlich, aber ohne die dort bezeichneten Absichten begeht, wird mit Geldstrafe bis zum fünffachen des hierdurch entzogenen oder gefährdeten Steuerbetrages bestraft.

§ 38.

Die Strafbarkeit der in §§ 36 und 37 bezeichneten Handlungen erlischt, wenn der Steuerpflichtige seine Angaben an zuständiger Stelle berichtigt oder vervollständigt, bevor er als Beschuldigter vorgeladen oder von einer gegen ihn vorliegenden Anzeige verständigt wurde.

§ 39.

Wer wissentlich in der Absicht, das Steuerobjekt zu verheimlichen, die Abgabe der Vermögenserklärung unterläßt (§ 22), wird mit Geldstrafe bis zum zehnfachen des hierdurch entzogenen oder gefährdeten Steuerbetrages oder mit Gefängnis bis zu einem Monat oder mit beiden Strafen bestraft.

§ 40.

Wer die im § 39 bezeichnete Handlung wissentlich, aber ohne die dort bezeichnete Absicht begeht, wird mit Geldstrafe bis zum dreifachen des hierdurch entzogenen oder gefährdeten Steuerbetrages bestraft.

§ 41.

Die Strafbarkeit der in §§ 39 und 40 bezeichneten Handlungen erlischt, wenn der Steuerpflichtige die Ver-

Apelacja przewodniczącego komisji szacunkowej winna być złożona do przewodniczącego komisji apelacyjnej.

§ 32.

Komisja apelacyjna składa się z przewodniczącego mianowanego przez Szefa Administracji i z 24 członków. Członków mianuje Szef Administracji z pośród 72-ch osób obowiązanych do płacenia podatku, przedstawionych Szefowi Administracji przez radę stanu. Członkowie mianowani są na przeciąg lat trzech.

Komisja apelacyjna ma swoją siedzibę w Warszawie.

Dla przewodniczącego i dla każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin dla komisji wydaje Szef Administracji.

§ 33.

Jeżeli oszacowanie okaże się za nizkie ze względu na okoliczności, które później wyszły na jaw, można je sprostować w ciągu trzech lat po upływie roku podatkowego. Należy się przy tem stosować do przepisanego postępowania.

§ 34.

Naczelnicy powiatów (prezydenci policji) rozstrzygają względem podań o prolongatę, obniżenie, zwolnienie i o umorzenie podatków ze względów słuszności lub z powodu niemożności ściągnięcia.

§ 35.

Podatek należy opłacić za rok podatkowy 1917/1918 do dnia 1 lutego 1918 r., za następne lata podatkowe w dwóch równych ratach, płatnych dnia 1 lipca i dnia 1 stycznia roku podatkowego.

Jeżeli opłata nie nastąpi w ciągu 14 dni od terminu płatności, pobierane będą 5% za opóźnienie, licząc od terminu płatności. Przytem liczy się miesiąc rozpoczęty za cały.

§ 36.

Kto świadomie z zamiarem uchylenia osoby własnej lub przez siebie zastępowanej od opłaty prawnej podatku poda fałszywe lub niezupełne dane, które przyczynić się mogą do unicestwienia lub obniżenia prawnego obliczenia podatku, podlega grzywnie do 20-krotnej wysokości zatajonego lub zagrożonego podatku, lub karze więzienia do trzech miesięcy lub obydwom karom.

§ 37.

Kto spełni świadomie czyn wymieniony w § 36 lecz bez wymienionych w nim zamiarów, podlega grzywnie do 5-krotnej wysokości zatajonego lub zagrożonego podatku.

§ 38.

Odpowiedzialność karna za czyny wymienione w §§ 36 i 37 ustaje, jeżeli obowiązany do płacenia podatku zeznania swoje w właściwym urzędzie sprostuje lub uzupełni, zanim zostanie pozwany jako oskarżony lub dowie się, iż została na niego podana denuncjacja.

§ 39.

Kto świadomie z zamiarem zatajenia przedmiotu podlegającego opodatkowaniu zaniecha złożenia deklaracji majątkowej (§ 22) podlega grzywnie do 10-krotnej wysokości zatajonego lub zagrożonego przez to podatku lub więzieniu do jednego miesiąca lub obydwom karom.

§ 40.

Kto spełni świadomie czyn wymieniony w § 39 lecz bez wymienionych w nim zamiarów podlega grzywnie do 3-krotnej wysokości zatajonego lub zagrożonego podatku.

§ 41.

Odpowiedzialność karna za czyny wymienione w §§ 39 i 40 ustaje, jeżeli obowiązany do płacenia podatku złożył deklarację majątkową zanim został pozwany jako oskar-

mögenserklärung abgegeben hat, bevor er als Beschuldigter vorgeladen oder von einer gegen ihn vorliegenden Anzeige verständigt wurde.

§ 42.

Wer außer den in den §§ 36, 37, 39 und 40 bezeichneten Fällen eine Vorschrift dieser Verordnung oder der zu ihr ergangenen Ausführungsbestimmungen verletzt oder eine auf Grund derselben an ihn gerichtete Aufforderung nicht befolgt, wird — sofern die Handlung nicht unter eine strengere Strafbestimmung fällt — mit Ordnungsstrafen von zehn bis fünfhundert Mark, die wiederholt werden können, bestraft.

§ 43.

Wer als Sachverständiger, Zeuge oder sonstige Auskunftsperson wissentlich in der Absicht, eine Besteuerung oder Bestrafung zu vereiteln oder eine unrichtige Einschätzung herbeizuführen, vor der Behörde oder in einem zum behördlichen Gebrauche bestimmten Zeugnisse unwahre Angaben macht, wird mit Gefängnis von einem bis zu drei Monaten oder mit Geldstrafe von fünfzig bis zu fünftausend Mark oder mit beiden Strafen bestraft.

Wer die im ersten Absatze bezeichnete Handlung wissentlich, aber ohne die dort bezeichnete Absicht begeht, wird mit Geldstrafe von fünfzig bis tausend Mark bestraf.

§ 44.

Wer als öffentlicher Beamter, Angestellter, Kommissionsmitglied, Zeuge, Auskunftsperson oder Sachverständiger von einem ihm aus Anlaß seiner Heranziehung zum Steuerverfahren bekannt gewordenen Vermögensverhältnisse unbefugt Mitteilung macht, wird mit Gefängnis bis zu drei Monaten oder mit Geldstrafe bis zu fünftausend Mark bestraft.

Die Verfolgung findet nur auf Antrag der Steuerbehörde oder des betroffenen Steuerpflichtigen statt.

§ 45.

Für die Verfolgung und Bestrafung der Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung und die zu ihr ergehenden Ausführungsbestimmungen sind die Kreischefs (Polizeipräsidenten) zuständig, in Fällen der §§ 43 und 44 dagegen die ordentlichen Gerichte.

§ 46.

Im Falle der Uneinbringlichkeit einer Geldstrafe ist sie in Haft umzuwandeln. Für höchstens je 50 Mark Geldstrafe wird ein Tag Haft berechnet. Die an Stelle der Geldstrafe tretende Haft darf die Dauer von drei Monaten nicht überschreiten.

§ 47.

Gegen jedes Straferkenntnis des Kreischefs (Polizeipräsidenten) kann binnen vier Wochen nach seiner Zustellung die Beschwerde an den Verwaltungschef bei demjenigen Kreischef (Polizeipräsidenten), welcher das Straferkenntnis gefällt hat, angebracht werden.

§ 48.

Der Verwaltungschef ist ermächtigt, aus völkerrechtlichen Gründen oder zur Vermeidung von Doppelbesteuerungen durch mehrere Staaten Steuerbefreiungen zu gewähren.

§ 49.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung in Kraft. Die Vermögenssteuer ist jedoch für das laufende Steuerjahr ganz zu entrichten.

§ 50.

Die Reichsimmobiliensteuer wird vom 1. April 1917 ab bis auf weiteres außer Hebung gesetzt.

Auf Rückstände aus früherer Zeit findet diese Außerhebungsetzung keine Anwendung.

§ 51.

Die Ausführungsbestimmungen zu dieser Verordnung erläßt der Verwaltungschef beim Generalgouvernement.

Warschau, den 15. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

żony, lub dowiedział się, iż została na niego podana denuncjacja.

§ 42.

Kto oprócz wypadków przewidzianych w §§ 36, 37, 39 i 40 naruszy przepisy niniejszego rozporządzenia lub wydanego do niego postanowienia wykonawczego lub wydanego na ich podstawie rozkazu nie usłucha, karany będzie — o ile czyn nie pociąga za sobą surowszej kary — karami porządkowymi od 10 do 500 marek; kary te mogą być powtarzane.

§ 43.

Kto jako rzeczoznawca, świadek lub osoba udzielająca pozatem informacji (przed władzą lub w świadectwie przeznaczonym do użytku władz) złoży świadomie nieprawdziwe zeznania w zamiarze unicestwienia opodatkowania lub ukarania, lub spowodowania nieprawidłowego oszacowania, karany będzie więzieniem od jednego do trzech miesięcy lub grzywną od 50 do 5 000 marek, oddzielnie lub łącznie.

Kto popełni świadomie czyn wymieniony w ustępie powyższym, lecz nie w zamiarze tamże wymienionym, karany będzie grzywną od 50 do 1 000 marek.

§ 44.

Kto jako urzędnik publiczny, funkcjonarjusz, członek komisji, świadek, osoba udzielająca informacji lub rzeczoznawca udzieli bez upoważnienia wiadomości o stosunku majątkowym, o którym dowiedział się z powodu swego udziału w postępowaniu podatkowym, karany będzie więzieniem do trzech miesięcy lub grzywną do 5 000 marek.

Dochodzenie następuje tylko na wniosek władzy podatkowej lub osoby obowiązanej do opłacania podatku, której interesy zostały naruszone.

§ 45.

Do dochodzenia i karania wykroczeń przeciwko niniejszemu rozporządzeniu i wydanym do niego postanowieniom wykonawczym kompetentni są naczelnicy powiatów (prezydenci policji), w wypadkach zaś §§ 43 i 44 kompetentne są sądy zwyczajne.

§ 46.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny należy zamienić grzywnę na areszt. Najwyżej za każde 50 m. grzywny liczy się jeden dzień aresztu. Areszt zastępujący grzywnę nie może przekraczać trzech miesięcy.

§ 47.

Przeciwko każdemu postanowieniu karnemu naczelnika powiatu (prezydenta policji) można w ciągu 4 tygodni od dnia doręczenia, wnieść zażalenie do Szefa Administracji; zażalenie składa się u naczelnika powiatu (prezydenta policji), który karę wymierzył.

§ 48.

Szefowi Administracji przysługuje prawo zwalniania od podatku ze względów na prawo międzynarodowe lub dla uniknięcia podwójnego opodatkowania przez więcej państw.

§ 49.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Podatek od majątku należy jednak opłacić za cały bieżący rok podatkowy.

§ 50.

Państwowy podatek od nieruchomości nie będzie pobierany od dnia 1 kwietnia 1917 r. aż do dalszego rozporządzenia.

Do zaległości z czasu przeszłego niniejsze niepobieranie podatku nie stosuje się.

§ 51.

Postanowienia wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wydaje Szef Administracji.

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1917 r.

Jeneral-Gubernator
von Beseler.

1379/17]

Zu § 14, IV der Verordnung. | Do § 14, IV rozporządzenia.

Tabelle

über den gegenwärtigen Kapitalwert einer Rente oder Nutzung im Werte von 1 Mark auf eine bestimmte Anzahl von Jahren zur Berechnung der davon zu entrichtenden Vermögenssteuer.

Tabela

obecnej wartości kapitału renty lub używalności wartości 1 marki na pewną ilość lat dla obliczenia mającego się opłacać podatku od majątku.

Anzahl der Jahre Liczba lat	Kapitalwert Wartość kapitału Mk.	Pf.	Anzahl der Jahre Liczba lat	Kapitalwert Wartość kapitału Mk.	Pf.	Anzahl der Jahre Liczba lat	Kapitalwert Wartość kapitału Mk.	Pf.	Anzahl der Jahre Liczba lat	Kapitalwert Wartość kapitału Mk.	Pf.	Anzahl der Jahre Liczba lat	Kapitalwert Wartość kapitału Mk.	Pf.
1	1	00	14	10	39	27	15	38	40	18	02	53	19	42
2	1	95	15	10	90	28	15	64	41	18	15	54	19	49
3	2	86	16	11	38	29	15	90	42	18	29	55	19	57
4	3	72	17	11	84	30	16	14	43	18	42	56	19	63
5	4	55	18	12	27	31	16	37	44	18	55	57	19	70
6	5	33	19	12	69	32	16	59	45	18	66	58	19	76
7	6	08	20	13	09	33	16	80	46	18	77	59	19	82
8	6	79	21	13	46	34	17	00	47	18	88	60	19	88
9	7	46	22	13	82	35	17	19	48	18	98	61	20	00
10	8	11	23	14	16	36	17	37	49	19	08			
11	8	72	24	14	49	37	17	55	50	19	17	und mehr		
12	9	31	25	14	80	38	17	71	51	19	26	i wyżej		
13	9	86	26	15	09	39	17	87	52	19	34			

Zu § 17 der Verordnung. | Do § 17 rozporządzenia.

Tarif.

Die Vermögenssteuer beträgt bei einem Vermögen:

Taryfa.

Podatek od majątku wynosi przy majątku:

von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.	von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.	von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.
10 000	15 000	8	200 000	220 000	410	760 000	780 000	2610
15 000	20 000	12	220 000	240 000	470	780 000	800 000	2700
20 000	25 000	16	240 000	260 000	530	800 000	820 000	2800
25 000	30 000	20	260 000	280 000	590	820 000	840 000	2900
30 000	35 000	24	280 000	300 000	650	840 000	860 000	3000
35 000	40 000	28	300 000	320 000	720	860 000	880 000	3100
40 000	45 000	32	320 000	340 000	790	880 000	900 000	3200
45 000	50 000	36	340 000	360 000	860	900 000	920 000	3300
50 000	55 000	40	360 000	380 000	930	920 000	940 000	3400
55 000	60 000	44	380 000	400 000	1000	940 000	960 000	3500
60 000	65 000	48	400 000	420 000	1080	960 000	980 000	3600
65 000	70 000	52	420 000	440 000	1160	980 000	1000 000	3700
70 000	75 000	56	440 000	460 000	1240	1000 000	1020 000	3810
75 000	80 000	60	460 000	480 000	1320	1020 000	1040 000	3920
80 000	85 000	70	480 000	500 000	1400	1040 000	1060 000	4030
85 000	90 000	80	500 000	520 000	1480	1060 000	1080 000	4140
90 000	95 000	90	520 000	540 000	1560	1080 000	1100 000	4250
95 000	100 000	100	540 000	560 000	1640	1100 000	1120 000	4360
100 000	110 000	125	560 000	580 000	1720	1120 000	1140 000	4470
110 000	120 000	150	580 000	600 000	1800	1140 000	1160 000	4580
120 000	130 000	175	600 000	620 000	1890	1160 000	1180 000	4690
130 000	140 000	200	620 000	640 000	1980	1180 000	1200 000	4800
140 000	150 000	225	640 000	660 000	2070	1200 000	1220 000	4910
150 000	160 000	250	660 000	680 000	2160	1220 000	1240 000	5020
160 000	170 000	275	680 000	700 000	2250	1240 000	1260 000	5130
170 000	180 000	300	700 000	720 000	2340	1260 000	1280 000	5240
180 000	190 000	325	720 000	740 000	2430	1280 000	1300 000	5350
190 000	200 000	350	740 000	760 000	2520	1300 000	1320 000	5460

von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.	von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.	von mehr als wyżej Mk.	bis einschl. włącznie do Mk.	Steuer beträgt podatek wynosi Mk.
1320 000	1340 000	5570	3550 000	3600 000	19100	6800 000	6850 000	43000
1340 000	1360 000	5680	3600 000	3650 000	19425	6850 000	6900 000	43400
1360 000	1380 000	5790	3650 000	3700 000	19750	6900 000	6950 000	43800
1380 000	1400 000	5900	3700 000	3750 000	20075	6950 000	7000 000	44200
1400 000	1420 000	6010	3750 000	3800 000	20400	7000 000	7050 000	44625
1420 000	1440 000	6120	3800 000	3850 000	20725	7050 000	7100 000	45050
1440 000	1460 000	6230	3850 000	3900 000	21050	7100 000	7150 000	45475
1460 000	1480 000	6340	3900 000	3950 000	21375	7150 000	7200 000	45900
1480 000	1500 000	6450	3950 000	4000 000	21700	7200 000	7250 000	46325
1500 000	1520 000	6560	4000 000	4050 000	22050	7250 000	7300 000	46750
1520 000	1540 000	6670	4050 000	4100 000	22400	7300 000	7350 000	47175
1540 000	1560 000	6780	4100 000	4150 000	22750	7350 000	7400 000	47600
1560 000	1580 000	6890	4150 000	4200 000	23100	7400 000	7450 000	48025
1580 000	1600 000	7000	4200 000	4250 000	23450	7450 000	7500 000	48450
1600 000	1620 000	7110	4250 000	4300 000	23800	7500 000	7550 000	48875
1620 000	1640 000	7220	4300 000	4350 000	24150	7550 000	7600 000	49300
1640 000	1660 000	7330	4350 000	4400 000	24500	7600 000	7650 000	49725
1660 000	1680 000	7440	4400 000	4450 000	24850	7650 000	7700 000	50150
1680 000	1700 000	7550	4450 000	4500 000	25200	7700 000	7750 000	50575
1700 000	1720 000	7660	4500 000	4550 000	25550	7750 000	7800 000	51000
1720 000	1740 000	7770	4550 000	4600 000	25900	7800 000	7850 000	51425
1740 000	1760 000	7880	4600 000	4650 000	26250	7850 000	7900 000	51850
1760 000	1780 000	7990	4650 000	4700 000	26600	7900 000	7950 000	52275
1780 000	1800 000	8100	4700 000	4750 000	26950	7950 000	8000 000	52700
1800 000	1820 000	8210	4750 000	4800 000	27300	8000 000	8050 000	53150
1820 000	1840 000	8320	4800 000	4850 000	27650	8050 000	8100 000	53600
1840 000	1860 000	8430	4850 000	4900 000	28000	8100 000	8150 000	54050
1860 000	1880 000	8540	4900 000	4950 000	28350	8150 000	8200 000	54500
1880 000	1900 000	8650	4950 000	5000 000	28700	8200 000	8250 000	54950
1900 000	1920 000	8760	5000 000	5050 000	29075	8250 000	8300 000	55400
1920 000	1940 000	8870	5050 000	5100 000	29450	8300 000	8350 000	55850
1940 000	1960 000	8980	5100 000	5150 000	29825	8350 000	8400 000	56300
1960 000	1980 000	9090	5150 000	5200 000	30200	8400 000	8450 000	56750
1980 000	2000 000	9200	5200 000	5250 000	30575	8450 000	8500 000	57200
2000 000	2050 000	9500	5250 000	5300 000	30950	8500 000	8550 000	57650
2050 000	2100 000	9800	5300 000	5350 000	31325	8550 000	8600 000	58100
2100 000	2150 000	10100	5350 000	5400 000	31700	8600 000	8650 000	58550
2150 000	2200 000	10400	5400 000	5450 000	32075	8650 000	8700 000	59000
2200 000	2250 000	10700	5450 000	5500 000	32450	8700 000	8750 000	59450
2250 000	2300 000	11000	5500 000	5550 000	32825	8750 000	8800 000	59900
2300 000	2350 000	11300	5550 000	5600 000	33200	8800 000	8850 000	60350
2350 000	2400 000	11600	5600 000	5650 000	33575	8850 000	8900 000	60800
2400 000	2450 000	11900	5650 000	5700 000	33950	8900 000	8950 000	61250
2450 000	2500 000	12200	5700 000	5750 000	34325	8950 000	9000 000	61700
2500 000	2550 000	12500	5750 000	5800 000	34700	9000 000	9050 000	62175
2550 000	2600 000	12800	5800 000	5850 000	35075	9050 000	9100 000	62650
2600 000	2650 000	13100	5850 000	5900 000	35450	9100 000	9150 000	63125
2650 000	2700 000	13400	5900 000	5950 000	35825	9150 000	9200 000	63600
2700 000	2750 000	13700	5950 000	6000 000	36200	9200 000	9250 000	64075
2750 000	2800 000	14000	6000 000	6050 000	36600	9250 000	9300 000	64550
2800 000	2850 000	14300	6050 000	6100 000	37000	9300 000	9350 000	65025
2850 000	2900 000	14600	6100 000	6150 000	37400	9350 000	9400 000	65500
2900 000	2950 000	14900	6150 000	6200 000	37800	9400 000	9450 000	65975
2950 000	3000 000	15200	6200 000	6250 000	38200	9450 000	9500 000	66450
3000 000	3050 000	15525	6250 000	6300 000	38600	9500 000	9550 000	66925
3050 000	3100 000	15850	6300 000	6350 000	39000	9550 000	9600 000	67400
3100 000	3150 000	16175	6350 000	6400 000	39400	9600 000	9650 000	67875
3150 000	3200 000	16500	6400 000	6450 000	39800	9650 000	9700 000	68350
3200 000	3250 000	16825	6450 000	6500 000	40200	9700 000	9750 000	68825
3250 000	3300 000	17150	6500 000	6550 000	40600	9750 000	9800 000	69300
3300 000	3350 000	17475	6550 000	6600 000	41000	9800 000	9850 000	69775
3350 000	3400 000	17800	6600 000	6650 000	41400	9850 000	9900 000	70250
3400 000	3450 000	18125	6650 000	6700 000	41800	9900 000	9950 000	70725
3450 000	3500 000	18450	6700 000	6750 000	42200	9950 000	10000 000	71200
3500 000	3550 000	18775	6750 000	6800 000	42600	10000 000	10050 000	71700

Beträge 50000 Mark mehr steigend um je 500 Mark.—**Przy każdych 50000 marek wyżej, po 500 marek więcej.**

95.

Ausführungsbestimmungen zur Verordnung betreffend die Erhebung einer Vermögenssteuer.

Artikel 1

Für das Steuerjahr 1917 wird die Vermögenssteuer für steuerpflichtige Vermögen von nicht mehr als 75 000 Mark außer Hebung gesetzt; ihre Veranlagung für das Steuerjahr 1917 kann unterbleiben.

Diese Anordnung findet keine Anwendung auf diejenigen steuerpflichtigen Vermögen von mehr als 10 000 Mark bis einschließlich 75 000 Mark, die zusammen mit dem bei ihrer Feststellung nach § 8 Ziffer 3 der Verordnung steuerfrei gelassenen Hypothekenkapital einen Betrag von mehr als 75 000 Mark ergeben.

Artikel 2.

Gehören mehrere der nach § 1 B der Verordnung steuerpflichtigen Vermögen ein und demselben Eigentümer, so sind sie nach ihrem Gesamtwerte zu veranlagen.

Artikel 3.

Hypotheken, für welche der Hypothekenschuldner auf Grund privatrechtlicher Vereinbarung die Hypothekensteuer zu zahlen hat, sind vom Hypothekengläubiger als Vermögen nach Maßgabe der Verordnung zu versteuern.

Artikel 4.

Der Wert von Gebäuden, die zu Fabrikzwecken dienen, muß wenigstens mit dem Versicherungsschätzwerte veranschlagt werden. Der Wert von Gebäuden, die nicht zu Fabrikzwecken dienen, muß mindestens mit einem Betrage veranschlagt werden, der den Versicherungsschätzwert um ein Drittel überschreitet. Im übrigen darf die Einschätzung des Grund- und Gebäudebesitzes nicht unter dem innerhalb der letzten sechs Jahre erzielten höchsten Kaufpreise und auch nicht unter dem bei der Aufnahme einer Hypothekar- oder Pfandschuld ermittelten Taxwerte erfolgen.

Artikel 5.

Das den Betrieben der Land- und Forstwirtschaft auf eigenen selbst bewirtschafteten Grundstücken dienende Anlage- und Betriebskapital des Steuerpflichtigen ist bei der Schätzung des Grundstückswertes mit zu berücksichtigen.

Bei gepachteten Grundstücken ist das zu ihnen gehörige Anlage- und Betriebskapital als solches anzusetzen.

Artikel 6.

Sind nach § 19 der Verordnung mehrere Kreise für die Veranlagung und Erhebung der Vermögenssteuere zuständig, so entscheidet über die Zuständigkeit, falls zwischen den Kreischefs (Polizeipräsidenten) eine Einigung nicht zu erzielen ist, der Verwaltungschef.

Artikel 7.

Die Veranlagungskommission besteht aus dem Vorsitzenden und zehn Mitgliedern.

Personen, welche ohne triftigen Grund die Wahl oder die Ernennung als Mitglieder ablehnen oder sich der Teilnahme an den Kommissionssitzungen entziehen, werden nach § 42 bestraft.

Artikel 8.

Die Mitglieder der Komissionen haben dem Vorsitzenden mittels Handschlags an Eides Statt zu geloben, daß sie bei den Kommissionsverhandlungen ohne Ansehen der Person nach bestem Wissen und Gewissen verfahren und die Verhandlungen sowie die hierbei zu ihrer Kenntnis gelangenden Verhältnisse der Steuerpflichtigen strengstens geheim halten werden. Hierbei hat der Vorsitzende die Mitglieder auf die Strafbestimmungen des § 44 der Verordnung hinzuweisen.

95.

Postanowienia wykonawcze do rozporządzenia dotyczącego poboru podatku od majątku.

Artykuł 1.

Za rok podatkowy 1917 nie będzie pobierany podatek od majątku, który podlega opłacie podatku a nie przewyższa 75 000 marek; wymiaru podatku na rok 1917 można zaniechać.

Powyższe zarządzenie nie stosuje się do tych majątków, podlegających opodatkowaniu wynoszących więcej niż 10 000 marek do 75 000 marek łącznie, które razem z kapitałem hipotecznym pozostawionym wolnym od podatku przy obliczeniu podług § 8 cyfr. 3 rozporządzenia, wynoszą więcej niż 75 000 marek.

Artykuł 2.

Jeżeli kilka majątków podlegających, podług § 1 B rozporządzenia opodatkowaniu należy do jednego właściciela, należy je opodatkować według ogólnej ich wartości.

Artykuł 3.

Hipoteki, za które dłużnik hipoteczny na mocy prywatnej umowy winien płacić podatek hipoteczny, winny być opodatkowane. przez wierzyciela hipotecznego stosownie do rozporządzenia.

Artykuł 4.

Wartość budynków służących do celów fabrycznych winna być oceniona przynajmniej według wartości szacunkowej ubezpieczenia. Wartość budynków, które nie służą do celów fabrycznych winna być oceniona na sumę przewyższającą wartość szacunkową ubezpieczenia o przynajmniej ⅓. Pozatem ocena własności gruntu i budynku nie może być niższą od najniższej ceny kupna uzyskanej w ciągu ostatnich 6 lat ani od wartości szacunkowej ustalonej przy zaciąganiu długu hipotecznego lub zastawnego.

Artykuł 5.

Kapitał zakładowy i obrotowy osoby obowiązanej do opłacania podatku, który służy do prowadzenia gospodarstwa rolnego i leśnego na własnych gruntach we własnej administracji, winien być uwzględniony przy ocenie wartości gruntu.

Przy gruntach wydzierżawionych winien być należący do nich kapitał zakładowy i obrotowy jako taki podany.

Artykuł 6.

Jeżeli według § 19 rozporządzenia wymiar i ściąganie podatku od majątku należy do kilku powiatów, natenczas rozstrzyga Szef Administracji, o ile między naczelnikami powiatów (prezydentami policji) nie dochodzi do zgody.

Artykuł 7.

Komisja podatkowa składa się z przewodniczącego i 10 członków.

Osoby, które nie zgadzają się na wybór lub mianowanie na członków, lub usuwają się od udziału w posiedzeniach komisji, karane będą podług § 42.

Artykuł 8.

Członkowie komisji przyrzekają uroczyście przewodniczącemu przez podanie ręki w miejsce przysięgi, że przy rozprawach komisji postępować będą bez względu na osobę wedle najlepszej wiedzy i sumienia i że zachowywać będą w ścisłej tajemnicy rozprawy i dochodzące przytem do ich wiadomości stosunki osób obowiązanych do opłacenia podatku. Przytem winien przewodniczący zwrócić uwagę członków na przepisy karne § 44.

Artikel 9.

Den Kommissionsmitgliedern ist die infolge ihrer Teilnahme an den Kommissionssitzungen erlittene Zeitversäumnis zu vergüten, und zwar mit höchstens 10 Mark für den halben Tag und höchstens 20 Mark für den ganzen Tag. Daneben sind die angemessenen baren Auslagen für notwendige Reisen zu erstatten.

Die Festsetzung dieser Kosten erfolgt durch den Vorsitzenden.

Artikel 10.

Die Einschätzungs- und die Berufungskommissionen sind beschlußfähig, wenn neben dem Vorsitzenden mindestens die Hälfte der Mitglieder oder Stellvertreter anwesend sind. Bei Abstimmung entscheidet die Mehrzahl der Stimmen, bei Stimmengleichheit die Stimme des Vorsitzenden. Ueber jede Kommissionssitzung ist ein von dem Vorsitzenden und den anwesenden Mitgliedern zu vollziehendes Protokoll aufzunehmen.

Artikel 11.

Solange über die Einschätzung oder Berufung eines Kommissionsmitgliedes oder seiner Verwandten oder Verschwägerten beraten und abgestimmt wird, hat dasselbe abzutreten.

Artikel 12.

Die Mitteilung des von der Einschätzungskommission festgesetzten Steuerbetrages an den Steuerpflichtigen ist derart zu beurkunden, daß der Lauf der Rechtsmittelfristen danach bemessen werden kann.

Artikel 13.

Die an die Versäumung der Rechtsmittelfrist geknüpften Rechtsnachteile treten nicht ein, wenn die Frist infolge von Naturereignissen oder unabwendbaren Zufällen nicht eingehalten werden konnte.

Artikel 14.

Als Kosten für das ohne Erfolg seitens des Steuerpflichtigen eingelegte Rechtsmittel wird ein Pauschsatz von 10 Prozent des streitigen Steuerbetrages, mindestens aber der Betrag von 3 Mark erhoben. Kosten für die Ausfertigung der Entscheidung werden nicht berechnet.

Artikel 15.

Stirbt ein Steuerpflichtiger, so sind die Erben verpflichtet, statt seiner die Vermögenssteuer so lange weiterzuzahlen, als der Nachlaß ungeteilt ist, und zwar bis zum Schlusse des Steuerjahres, in welchem die Teilung erfolgt.

Die Erben haften für die Steuerschuld solidarisch.

Artikel 16.

Wechselt ein Steuerpflichtiger innerhalb des Generalgouvernements seinen Wohnsitz, so hat er die Steuer in demjenigen Kreise bis zum Ablaufe des Steuerjahres weiterzuentrichten, in welchem er veranlagt worden ist.

Zu Beginn des auf den Wohnsitzwechsel folgenden Steuerjahres ist der Steuerpflichtige an den für den neuen Wohnsitz zuständigen Veranlagungsbezirk zu überweisen.

Artikel 17.

Steuerfrei sind:

1. Vermögen derjenigen deutschen Reichsangehörigen, welche im laufenden Steuerjahre in Deutschland zu einer direkten Staatssteuer veranlagt werden;
2. Vermögen der diplomatischen Vertreter und Konsularbeamten fremder Staaten, wenn sie Untertanen des betreffenden Staates sind.

Warschau, den 22. August 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
J. V.: **Ueberschaer.**

Artykuł 9.

Członkom komisji winna być wynagrodzona strata czasu spowodowana przez udział w posiedzeniach komisji. Wynagrodzenie wynosi najwyżej 10 m. za pół dnia a najwyżej 20 m. za cały dzień. Prócz tego winny być zwrócone odpowiednie wydatki w gotowiźnie na potrzebne podróże.

Koszta te ustala przewodniczący.

Artykuł 10.

Komisje szacunkowe i apelacyjne są w komplecie, jeżeli oprócz przewodniczącego przynajmniej połowa członków lub ich zastępców obecną jest. Przy głosowaniu rozstrzyga większość głosów, w razie równości głosów — głos przewodniczącego. Z każdego posiedzenia komisji winien być sporządzony protokół, który podpisują przewodniczący i obecni członkowie.

Arktykuł 11.

W, czasie obrad i głosowania nad oszacowaniem lub apelacją członka komisji lub jego krewnego lub powinowatego, członek ten winien się usunąć.

Artykuł 12.

Zawiadomienie osoby obowiązanej do opłacenia podatku o wyznaczonej przez komisję szacunkową kwocie podatku należy w ten sposób poświadczyć, ażeby termin założenia środków prawnych mógł być podług tego obliczony.

Artykuł 13.

Rygory wynikające z uchybienia terminu założenia środków prawnych nie mają zastosowania, jeżeli termin nie mógł być zachowany skutkiem wydarzeń żywiołowych lub wypadków nieuniknionych.

Artykuł 14.

Za bezskuteczne założenie środków prawnych przez obowiązanego do opłacania podatku pobiera się jako koszta kwotę ryczałtową 10% spornej sumy podatkowej, najmniej jednak kwotę 3 marek. Kosztów za wygotowanie decyzji nie oblicza się.

Artykuł 15.

W razie śmierci osoby obowiązanej do opłacania podatku obowiązani są spadkobiercy zmarłego płacić za niego podatek od majątku dopóty, dopóki spadek nie jest podzielony, i to do końca roku podatkowego, w którym nastąpił podział.

Spadkobiercy odpowiadają solidarnie za należność podatkową.

Artykuł 16.

Jeżeli osoba obowiązana do opłacenia podatku zmienia miejsce zamieszkania w Jeneral-Gubernatorstwie, winna opłacić podatek do upływu roku podatkowego w tym powiecie, w którym podatek został jej wymierzony.

Z rozpoczęciem roku podatkowego następującego po zmianie miejsca zamieszkania należy przekazać osobę obowiązaną do opłacania podatku okręgowi podatkowemu kompetentnemu dla nowego miejsca zamieszkania.

Artykuł 17

Wolne od podatku są:

1. majątki osób niemieckiej przynależności państwowej, które w bieżącym roku podatkowym opodatkowane zostały w Niemczech bezpośrednim podatkiem państwowym;
2. majątki zastępców doplomatycznych i urzędników konsulatu obcych państw, o ile są poddanymi tegoż państwa.

Warszawa, dnia 22 sierpnia 1917 r.

Szef Administracji
przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskiem
w zast. **Ueberschaer.**

1380/17]

96.

Verordnung

betreffend die Lieferung von Brennholz aus Privatforsten.

§ 1.

Jeder Privatwaldbesitzer, der mehr als 25 ha Wald besitzt, ist verpflichtet, auf Anfordern des zuständigen Kreischefs von jedem Hektar nutzbarer Holzbodenfläche drei Raummeter Derbbrennholz (Scheit- oder Knüppelholz, am schwachen Ende mindestens 7 cm stark) im Walde ordnungsmäßig aufgearbeitet und numeriert zur Verfügung zu stellen. Von dieser Verpflichtung sind diejenigen Privatwaldbesitzer ausgenommen, deren Waldungen schon jetzt von der Kriegsrohstoffstelle oder vom Pionieroffizier des Generalgouvernements genutzt werden.

§ 2.

Die Menge des bereitzustellenden Brennholzes ist dem pflichtigen Waldbesitzer durch den zuständigen Kreischef unter gleichzeitiger Angabe des zu zahlenden Uebernahmepreises bis zum 15. Oktober 1917 bekanntzumachen. Der Preis ist vom Kreischef nach Anhörung des zuständigen Forstinspektionsbeamten, je nach den örtlichen Verhältnissen festzusetzen auf

4 bis 9 Mark je Raummeter Scheitholz und
3 bis 6 Mark je Raummeter Knüppelholz.

§ 3.

Die letzte Ueberweisung des bereitzustellenden Brennholzes hat spätestens am 20. Dezember 1917 zu erfolgen.

§ 4.

Der Kreischef hat das angeforderte Holz binnen 14 Tagen nach der Uebernahme dem Waldbesitzer aus Kreismitteln zu bezahlen und das Holz auf diejenigen Kommunalverbände zu verteilen, die von der Brennstoffknappheit am schwersten betroffen sind. Die Anfuhr des Holzes und die Verteilung an die Verbraucher ist Sache der Kommunalbehörden. Dabei sind die öffentlichen Anstalten und Wohlfahrtseinrichtungen, insbesondere die Volksküchen und Krankenhäuser, sowie die ärmere Bevölkerung in erster Linie zu berücksichtigen. Der Abgabepreis darf die Auslagen des Kommunalverbandes für Ankauf, Anfuhr und Verteilung des Holzes nicht übersteigen. Bis zum 15. März 1918 haben die Kommunalbehörden den Kreiskommunalkassen den verauslagten Kaufpreis zurückzuerstatten.

§ 5.

Sollte es in vereinzelten Fällen nicht möglich sein, den Brennholzbedarf der deutschen Militär- und Zivilbehörden und der Besatzungstruppen, sofern seine Deckung nicht auf Grund der Quartierlast den Gemeinden obliegt, aus staatlichen Forstbetrieben zu decken, so sind die zuständigen Kreischefs ermächtigt, vor der Verteilung des übernommenen Brennholzes an die Kommunalbehörden den Bedarf der genannten Stellen in Abzug zu bringen und die Erstattung de Kaufpreises an die Kreiskommunalkasse bei den zuständigen staatlichen Kassen zu veranlassen.

§ 6.

Um die Brennholzversorgung der Städte Warschau und Lodz zu erleichtern, sind die Privatwaldbesitzer der Kreise Blonie, Grojec, Garwolin, Minsk-Mazowiecki und Pultusk verpflichtet, diejenigen Brennholzpflichtmengen, die vom zuständigen Kreischef für den eigenen Kreis nicht angefordert werden, dem Polizeipräsidenten von Warschau unter den Bedingungen dieser Verordnung zur Verfügung zu stellen. Dasselbe gilt für die Privatwaldbesitzer der Kreise Lowicz, Lenczyca, Sieradz und den Polizeipräsidenten von Lodz.

Die Polizeipräsidenten haben mit den Kreischefs der genannten Kreise das weitere rechtzeitig zu vereinbaren.

96.

Rozporządzenie

dotyczące dostawy drzewa opałowego z lasów prywatnych.

§ 1.

Każdy właściciel lasów prywatnych, posiadający więcej niż 25 hektarów lasu, obowiązany jest oddać do dyspozycji na żądanie odnośnego naczelnika powiatu z każdego hektara używalnego zadrzewionego obszaru trzy metry kubiczne grubego drzewa opałowego (drzewa szczapowego lub okrąglaków w cienkim końcu przynajmniej 7 cm. grubości) prawidłowo obrobionego i ponumerowanego. Od tego obowiązku wolni są właściciele lasów prywatnych, których lasy obecnie już użytkuje Wydział Surowców Wojennych lub oficer pionjerów Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 2.

Ilość mającego być przygotowanego drzewa opałowego winna być zakomunikowana obowiązanemu właścicielowi lasu przez naczelnika powiatu do dnia 15 października 1917 r. z równoczesnym podaniem ceny zakupu. Cenę ustanawia naczelnik powiatu po wysłuchaniu kompetentnego urzędnika inspekcji leśnej odpowiednio do warunków miejscowych na:

4—9 marek za metr kubiczny drzewa szczapowego, i
3 — 6 marek za metr kubiczny okrąglaków.

§ 3.

Ostatnie oddanie drzewa opałowego, mającego być przygotowanym, winno się odbyć najpóźniej dnia 20 grudnia 1917 r.

§ 4.

Naczelnik powiatu winien w ciągu 14 dni po odebraniu zapłacić właścicielowi lasu za żądane drzewo ze środków powiatowych i rozdzielić drzewo na te związki komunalne, które najwięcej brak drzewa opałowego odczuwają. Dowóz drzewa i rozdzielenie między konsumentów należy do władz komunalnych. Przytym należy w pierwszym rzędzie uwzględniać zakłady publiczne i zakłady dobroczynności publicznej, szczególnie kuchnie ludowe, szpitale jakoteż ludność ubogą. Cena sprzedaży nie może przewyższać wydatków związku komunalnego na zakup, zwózkę i rozdział drzewa. Władze komunalne winny zwrócić do dnia 15 marca 1918 r. powiatowym kasom komunalnym wyłożoną cenę zakupu.

§ 5.

Gdyby w poszczególnych wypadkach pokrycie zapotrzebowania drzewa opałowego dla niemieckich władz wojskowych i cywilnych i załogi wojskowej z lasów państwowych nie było możliwe, o ile pokrycie na mocy ciężaru kwaterunkowego nie należy do gmin, właściwym naczelnikom powiatów przysługuje prawo potrącenia zapotrzebowania wymienionych władz przed rozdzieleniem przejętego drzewa między związki komunalne i zarządzenia zwrotu ceny kupna przez właściwe kasy państwowe powiatowej kasie komunalnej

§ 6.

Ażeby ułatwić zaopatrzenie miast Warszawy i Łodzi w drzewo opałowe, właściciele lasów prywatnych powiatów Błońskiego, Grójeckiego, Garwolińskiego, Mińsko-Mazowieckiego i Pułtuskiego obowiązani są oddać do rozporządzenia prezydentowi policji Warszawskiej tych ilości obowiązkowych drzewa opałowego, których właściwy naczelnik powiatu dla swego powiatu nie zażąda — i to na warunkach niniejszego rozporządzenia. To samo dotyczy właścicieli lasów prywatnych powiatów Łowickiego, Łęczyckiego, Sieradzkiego a prezydenta policji Łódzkiej.

Prezydenci policji winni zawczasu porozumieć się z naczelnikami wymienionych powiatów.

§ 7.

Waldbesitzer, die die angeforderten Brennholzmengen nicht oder nicht rechtzeitig liefern, sowie Kommunalbeamte oder mit der Verteilung des Brennholzes Beauftragte, die aus der Verteilung des vom Kreischef (Polizeipräsidenten) überwiesenen Brennholzes einen unerlaubten Gewinn ziehen, werden mit Geldstrafe bis zu 10 000 Mark oder Freiheitsstrafe bis zu 6 Monaten Gefängnis bestraft.

Warschau, den 28. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

97.

Polizeiverordnung über den Verkehr mit Sämereien.

Auf Grund der Verordnung des Herrn Generalgouverneurs vom 16. Dezember 1916 (Verordnungsblatt Nr. 58 von 1916) erlasse ich folgende Polizeiverordnung:

§ 1.

Der Verkehr mit Sämereien aller Art, wie Klee, Grassamen, Seradella, Lupinen über die Grenze eines Kreises hinaus ist nur mit Genehmigung des Verwaltungschefs zulässig.

§ 2.

Zuwiderhandlungen werden mit Geldstrafe bis zu 10 000 Mark oder mit Gefängnis bis zu 6 Monaten bestraft. Es kann auch auf beide Strafen gleichzeitig erkannt werden. Außerdem kann die Einziehung der verbotswidrig ausgeführten Sämereien und der dazu benutzten Beförderungsmittel verfügt werden.

§ 3.

Diese Polizeiverordnung tritt sofort in Kraft.

Warschau, den 28. August 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
von Kries.

98.

Bekanntmachung.

Auf Grund des § 18 der „Verordnung über die Sicherstellung der Ernte" vom 28. Juni 1917 (Verordnungsblatt Nr. 79) setze ich, im Einvernehmen mit der Armeeintendantur, die Preise für Hülsenfrüchte, Buchweizen und Hirse, die die Landesgetreidestelle den Produzenten zu zahlen hat, wie folgt fest:

1.	Viktoria-Erbsen, bester Beschaffenheit	70 M. für 100 kg
2.	Felderbsen, kleine	66 „ „ „
3.	Felderbsen, kleine, besetzt . . .	62 „ „ „
4.	Futtererbsen	60 „ „ „
5.	Futtererbsen, abfallend	50 „ „ „
6.	Speisebohnen	80 „ „ „
7.	Futterbohnen	60 „ „ „
8.	Linsen	85 „ „ „
9.	Peluschken	60 „ „ „
10.	Buchweizen, ungeschält	60 „ „ „
11.	Buchweizen, geschält	80 „ „ „
12.	Hirse, ungeschält	60 „ „ „
13.	Hirse, geschält und Bruchhirse	97 „ „ „

Die Preise verstehen sich für Ware bester Qualität. Bei Lieferung geringerer Qualitäten tritt eine entsprechende Preisminderung ein.

Die Festsetzung der Preise für Wicken und Lupinen bleibt besonderer Bekanntmachung vorbehalten.

Warschau, den 4. September 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
von Kries.

§ 7.

Właściciele lasów, którzy żądanych ilości drzewa opałowego wcale lub na czas nie dostarczą, jakoteż urzędnicy komunalni lub osoby mające powierzony sobie podział drzewa opałowego, które z podziału drzewa opałowego przekazanego im przez naczelnika powiatu (prezydenta policji) ciągną zyski niedozwolone, karani będą grzywną do 10 000 marek lub karą pozbawienia wolności do 6 miesięcy więzienia.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1917 r.

Jeneral-Gubernator
1392] **von Beseler.**

97.

Rozporządzenie policyjne dotyczące przewozu nasion.

Na mocy rozporządzenia pana Jenerał-Gubernatora z dnia 16 grudnia 1916 (Dz. Rozp. Nr. 58 z 1916 r.), wydaję następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Przewóz nasion wszelkiego rodzaju, jako to koniczyny, traw, seradeli, łubinu poza granice powiatu dozwolony jest tylko za zezwoleniem Szefa Administracji.

§ 2.

Wykroczenia karane będą grzywną do 10 000 marek lub więzieniem do 6 miesięcy.

Mogą być także obiedwie kary równocześnie zasądzone. Prócz tego może być zarządzona konfiskata wywiezionych wbrew zakazowi nasion i użytych do tego środków przewozowych.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie policyjne nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1917 r.

Szef Administracji
przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim
1497/17] **von Kries.**

98.

Obwieszczenie.

Na mocy § 18 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1917 roku, dotyczącego zabezpieczenia zbiorów (Dz. Rozp. Nr. 79) ustanawiam, w porozumieniu z intendenturą armji, następujące ceny na ziemiopłody strączkowe, tatarkę i proso, które krajowy urząd zbożowy ma płacić producentom:

1.	Groch Viktorja, najlepszego gat.	po 70 m. za 100 kgr.
2.	Groch polny, mały	„ 66 „ „ „ „
3.	Groch polny, mały nieoczyszcz. .	„ 62 „ „ „ „
4.	Groch na paszę	„ 60 „ „ „ „
5.	Groch na paszę poślad	„ 50 „ „ „ „
6.	Fasola do jedzenia	„ 80 „ „ „ „
7.	Fasola na paszę	„ 60 „ „ „ „
8.	Soczewica	„ 85 „ „ „ „
9.	Peluszka	„ 60 „ „ „ „
10.	Tatarka w łupinach	„ 60 „ „ „ „
11.	Tatarka bez łupin	„ 80 „ „ „ „
12.	Proso w łupinach	„ 60 „ „ „ „
13.	Proso bez łupin i proso potłucz. .	„ 97 „ „ „ „

Ceny rozumieją się za towar najlepszego gatunku. Przy dostawie pośledniejszych gatunków następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Ustanowienie cen na wikę i łubin zastrzega się w drodze specjalnego obwieszczenia.

Warszawa, dnia 4 września 1917 r.

Szef Administracji
przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim
1498/17] **von Kries.**

99.

Polizeiverordnung.

Auf Grund der Verordnung Nr. 231 vom 16. Dezember 1916 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 58 Seite 116), der Verordnung Nr. 325 vom 27. Juni 1917 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 79 Seite 249) und in Ergänzung der Bekanntmachung Nr. 326 vom 28. Juni 1917 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 79 Seite 254) bestimme ich folgendes:

§ 1.

Zur Sicherstellung des Kartoffelbedarfs der Besatzungsarmee, der Verwaltungsbehörden, der Großstädte und der Arbeiterbevölkerung des Industriegebiets ist eine bestimmte Menge der Kartoffelernte des Jahres 1917 von jedem Anbauer abzuliefern.

Die Höhe der von den einzelnen Kreisen abzuliefernden Mengen bestimmt der Verwaltungschef, die Leistung des einzelnen Anbauers, ganzer Gemeinden und einzelner Dorfschaften der zuständige Kreischef (Polizeipräsident) durch Polizeiverfügung. Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) sind außerdem befugt, zur Sicherstellung des Kartoffelbedarfs innerhalb der einzelnen Kreise den einzelnen Anbauern, ganzen Gemeinden und einzelnen Dorfschaften weitere Kartoffelmengen zur Ablieferung aufzuerlegen.

Diejenigen Anbauer, welche eine Kartoffelflocken- oder Kartoffelstärkefabrik besitzen oder an eine derartige Fabrik angeschlossen sind, können auf Antrag von der Ablieferung von Kartoffeln gegen die Verpflichtung, dieselben zu verarbeiten oder verarbeiten zu lassen, befreit werden.

§ 2.

Für die auf Grund dieser Verordnung abzuliefernden Kartoffeln werden folgende Höchstpreise frei Lieferungsort oder frei Waggon nächster Bahnstation oder frei Kahn festgesetzt:

vom 15. September 1917 bis 15. Oktober 1917 M. 10.—,
„ 16. Oktober 1917 bis 15. Februar 1918 M. 9.—,
„ 16. Februar 1918 ab M. 11.—

für je 100 Kilogramm.

Die Preise beziehen sich auf gesunde Kartoffeln, die bodenfrei geharft und aus denen faulige und kleinste Kartoffeln ausgelesen sind.

§ 3.

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften dieser Verordnung oder der zu ihrer Ausführung erlassenen Anordnungen werden mit Geldstrafe bis zu 20 000 Mark oder Freiheitsstrafe bis zu 1 Jahr Gefängnis oder Haft geahndet. Die Geldstrafe kann bis zum zehnfachen Betrage der festgesetzten Preise für die nicht abgelieferten Kartoffeln erhöht werden. Außerdem werden Kartoffeln, die den Gegenstand der strafbaren Handlung bilden, ohne Entschädigung eingezogen. An Stelle von nicht beizutreibenden Geldstrafen tritt eine entsprechende Freiheitsstrafe. Hierbei ist ein Betrag von 1 Mark bis 1000 Mark einer eintägigen Freiheitsstrafe gleich zu erachten. Gleiche Strafe trifft denjenigen, der es unternimmt, einen Anbauer zur Veräußerung der abzuliefernden Kartoffeln zu veranlassen.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) sind berechtigt, die Ablieferung der auferlegten Kartoffelmengen durch Zwangsstrafen gegen ganze Gemeinden oder einzelne Dorfschaften zu erzwingen. Die Zwangsstrafe darf die Höhe von 20 000 Mark nicht übersteigen.

§ 4.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung in Kraft.

Warschau, den 6. September 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
J. V.: **Graf von Posadowsky.**

99.

Rozporządzenie policyjne.

Na mocy rozporządzenia Nr. 231 z dnia 16 grudnia 1916 r. (Dz. Rozp. dla Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 58, str. 116), rozporządzenia Nr. 325 z dnia 27-go czerwca 1917 r. (Dz. Rozp. dla Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 79, str. 249) i w uzupełnieniu obwieszczenia Nr. 326 z dnia 28 czerwca 1917 r. (Dz. Rozp. dla Jen.-Gub. Warsz. Nr. 79, str. 254) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Celem zabezpieczenia zapotrzebowania ziemniaków dla armji okupacyjnej, urzędów administracyjnych, wielkich miasta i ludności roboczej okręgu przemysłowego, winien każdy producent odstawić pewną ilość zbioru ziemniaków 1917 roku. Szef Administracji oznacza nakazem policyjnym ilości jakie poszczególne powiaty mają odstawić, odnośny zaś naczelnik powiatu (prezydent policji) ilość odstawy poszczególnego producenta, całych gmin i poszczególnych wsi. Prócz tego przysługuje naczelnikom powiatów (prezydentom policji) celem zabezpieczenia zapotrzebowania ziemniaków w granicach poszczególnych powiatów nakazania dostaw dalszych ilości ziemniaków poszczególnym producentom, całym gminom i poszczególnym wsiom. Producenci, którzy posiadają fabrykę płatków ziemniaczanych lub krochmalu, lub też z tego rodzaju fabryką związani są, mogą być za wnioskiem zwolnieni od dostawy ziemniaków wzamian za obowiązanie przerobienia ich lub oddania do przerobienia.

§ 2.

Za ziemniaki, które na mocy niniejszego rozporządzenia mają być dostawione wyznacza się następujące ceny maksymalne franko miejsce dostawy, względnie franko wagon najbliższej stacji kolejowej lub franko statek

od 15 września 1917 do 15 października 1917 . . m. 10
„ 16 października 1917 do 15 lutego 1917 . . . „ 9
„ 16 lutego 1918 . . . . „ 11

za 100 kgr.

Cena odnosi się do ziemniaków zdrowych, czystych, arfowanych, z których ziemniaki zgniłe i drobne są wybrane.

§ 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia lub przeciwko wydanym zarządzeniom wykonawczym pociągają za sobą grzywnę do 20 000 marek lub karę pozbawienia wolności do jednego roku więzienia lub areszt. Grzywna może być podwyższona do 10-krotnej sumy wyznaczonych cen za nie dostawione ziemniaki.

Prócz tego ziemniaki, które stanowią przedmiot czynu karygodnego, podlegają konfiskacie bez odszkodowania. W razie niemożności ściągnięcia grzywny następuje odpowiednia kara pozbawienia wolności. Przytem należy uważać jeden dzień pozbawienia wolności na równi z grzywną od 1 — 1 000 marek. Tej samej karze podlega, kto usiłuje nakłonić producenta do sprzedaży ziemniaków, które mają być odstawione.

Naczelnikom powiatów (prezydentom policji) przysługuje prawo zmuszenia obowiązanych do dostawy nakazanych ilości ziemniaków przez nakładanie kar przymusowych na całe gminy lub poszczególne wsie. Kara przymusowa nie może przewyższać sumy 20 000 marek.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 6. września 1917 r.

Szef Administracji
przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim
w zast. **hrabia vod Posadowsky.**

1503/17]

Druck: Deutsche Staatsdruckerei in Warschau.
Niemiecka drukarnia rządowa w Warszawie.